

## Τα σοφά λόγια του Γέροντα Παΐσιου

[/ Ορθόδοξες Προβολές](#)

image not found or type unknown



- Γέροντα, γιατί τα άγρια ζώα δεν πειράζουν τους Αγίους;
- Αφού ημερεύουν οι άνθρωποι, ημερεύουν και τα άγρια ζώα και αναγνωρίζουν ότι ο άνθρωπος είναι αφεντικό τους. Στον Παράδεισο, πριν από την πτώση, τα άγρια θηρία έγλειφαν τους Πρωτοπλάστους με ευλάβεια, αλλά μετά την πτώση πήγαιναν να τους ξεσκίσουν. Όταν ένας άνθρωπος επανέρχεται στην προπρωτική κατάσταση, τα ζώα τον αναγνωρίζουν πάλι για αφεντικό. Σήμερα όμως βλέπεις ανθρώπους που είναι χειρότεροι από τα άγρια θηρία, χειρότεροι από τα φίδια. Εκμεταλλεύονται απροστάτευτα παιδιά, τους παίρνουν τα χρήματα και, όταν έρχονται σε δύσκολη θέση, τα ενοχοποιούν, καλούν την αστυνομία, τα πηγαίνουν και στο ψυχιατρείο. Γι' αυτό τον 147ο Ψαλμό που διάβαζε ο Άγιος Αρσένιος ο Καππαδόκης, για να ημερέψουν τα άγρια ζώα και να μην κάνουν κακό στους ανθρώπους, τον διαβάζω, για να ημερέψουν οι άνθρωποι και να μην κάνουν κακό στους συνανθρώπους τους και στα ζώα.
- Πώς επανέρχεται, Γέροντα, ο άνθρωπος στην προπρωτική κατάσταση;
- Πρέπει να εξαγνισθεί η καρδιά. Να απόκτησει την ψυχική αγνότητα, δηλαδή ειλικρίνεια, τιμότητα, ανιδιοτέλεια, ταπείνωση, καλοσύνη, ανεξικακία, θυσία. Έτσι συγγενεύει ο άνθρωπος με τον Θεό και αναπαύεται μέσα του η Θεία Χάρης. Όταν κάποιος έχει την σωματική αγνότητα, άλλα δεν έχει την ψυχική αγνότητα, δεν αναπαύεται ο Θεός σ' αυτόν, γιατί υπάρχει μέσα του πονηρία, υπερηφάνεια, κακία κ.λπ. Τότε η ζωή του είναι μια κοροϊδία. Από 'δώ να ξεκινήσετε τον αγώνα σας: Να προσπαθήσετε να αποκτήσετε την ψυχική αγνότητα.
- Γέροντα, μια κακή συνήθεια μπορεί να κοπεί αμέσως;
- Κατ' αρχάς πρέπει να καταλάβει ο άνθρωπος ότι αυτή η συνήθεια τον βλάπτει και να θελήσει να αγωνισθεί, για να την κόψει. Χρειάζεται να έχει κανείς πολλή θέληση, για να μπορέσει να την κόψει αμέσως. Όπως λ.χ. το σχοινί κάνει σιγά-σιγά μια μικρή αυλακιά στο χείλος του πηγαδιού και δεν γλιστρά πια, έτσι και κάθε συνήθεια λίγο-λίγο χαράζει μια αυλακιά στην καρδιά και δύσκολα βγαίνει από

αυτήν. Γι' αυτό πρέπει πολύ να προσέξει κανείς, να μην αποκτήσει κακές συνήθειες, γιατί μετά χρειάζεται πολλή ταπείνωση και πολλή θέληση, για να μπορέσει να τις αποβάλει. Έλεγε ο παπα-Τύχων: Καλή συνήθεια, παιδί μου, αρετή· κακή συνήθεια, πάθη.

Πάντως διαπίστωσα ότι, όταν ο άνθρωπος, ενώ αγωνίζεται, συνεχίζει να σφάλει και δεν αλλάζει, αιτία είναι ο εγωισμός, η φιλαυτία και η ιδιοτέλεια. Λείπει η ταπείνωση και η αγάπη, και έτσι εμποδίζεται η Θεία επέμβαση. Δεν βοηθάει ο ίδιος ο άνθρωπος τον Θεό, για να τον βοηθήσει. Αν π.χ. τον βοηθήσει ο Θεός να ξεπεράσει ένα πάθος του, θα το πάρει επάνω του, θα υπερηφανευθεί, γιατί θα νομίζει ότι μόνος του το ξεπέρασε, χωρίς την βοήθεια του Θεού.

Πηγή: Γέροντος Παϊσίου Αγιορείτου, Λόγοι Γ': Πνευματικός αγώνας, έκδ. Ι. Ησυχ. «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης: 2001, σ. 113-115.